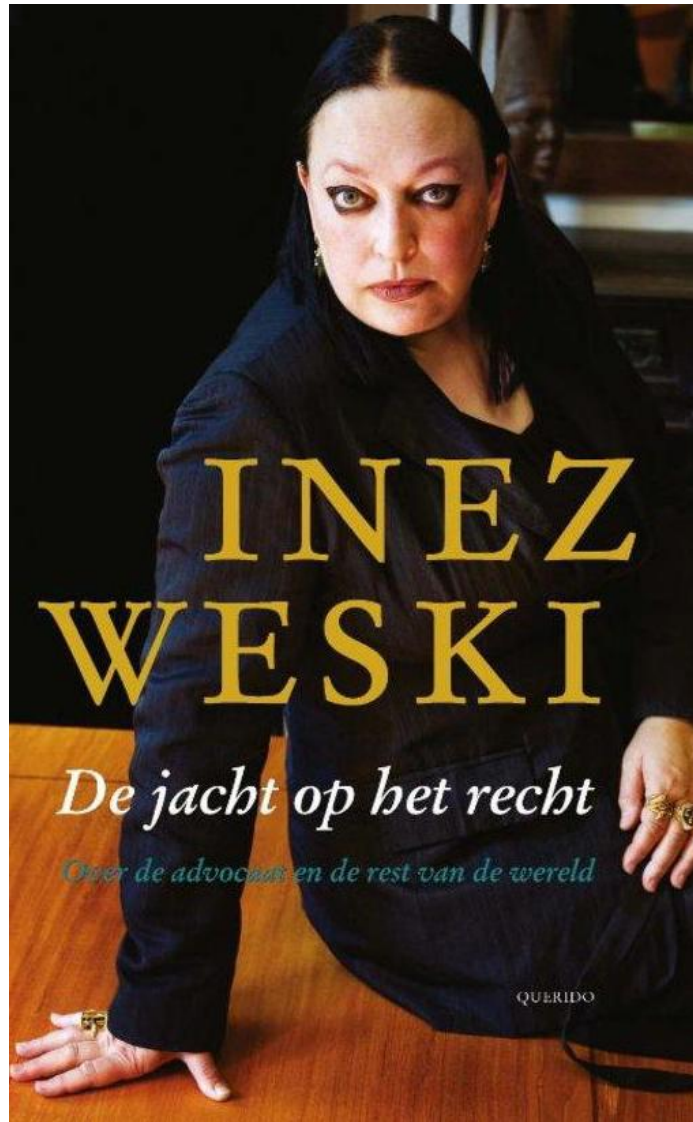

RECHTSPRAAK IN NEDERLAND

Volgens de visie van de nederlandse overheid samen met de rechtspraak kan de samenleving niet functioneren zonder rechtspraak. Samen leven leidt onvermijdelijk tot conflicten: conflicten tussen burgers onderling, conflicten tussen burgers en overheid. Daarom is een rechter nodig, die zulke conflicten beslecht en bepaalt wat mag en niet mag. Eerlijke, onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak is een voorwaarde voor een rechtvaardige samenleving. Een samenleving waar iedereen vertrouwen in stelt, omdat duidelijk is wat de spelregels zijn en omdat die regels zichtbaar voor iedereen gelden; een samenleving waar niemand bang hoeft te zijn voormachtsmisbruik, eigenrichting of het recht van de sterkste. Rechtspraak is er voor iedereen, niet alleen voor wie geld of macht heeft. Daarom kan iedereen een geschil voorleggen aan de onpartijdige rechter. Wie het niet eens is met een vonnis, kan in hoger beroep gaan en zo zijn zaak voorleggen aan een hogere rechter. Die kijkt er opnieuw naar, met een frisse blik. De rechtspraak is meegegroeid met onze beschaving. Conflicten in een samenleving zijn van alle tijden. Ook onze verre voorouders konden niet zonder een vorm van rechtspraak. De onafhankelijke rechtspraak zoals we die nu kennen, dateert uit de tijd van Napoleon en is gebaseerd op het belangrijke idee van de scheiding der machten. Een land heeft een betrouwbare regering nodig om wetten uit te voeren, een kritisch parlement om de regering te controleren en een onafhankelijke rechter om conflicten te beslechten. Deze drie machten kunnen niet zonder elkaar; het zijn de drie pijlers van elke rechtsstaat. Waar geen onafhankelijke rechtspraak bestaat, komen burgerrechten in het gedrang en ligt machtsmisbruik op de loer. De rechter is de belichaming van rechtvaardigheid. Elke dag, in elk vonnis dat hij uitspreekt, geeft de rechter vorm aan de rechtsstaat. De rechter neemt beslissingen die diep ingrijpen in het leven van mensen. Dat legt een grote verantwoordelijkheid op de rechtspraak. Rechtvaardig beslissen vraagt van de rechtspraak om deskundigheid, onpartijdigheid, betrokkenheid en standvastigheid. De rechter heeft verstand van zaken. De rechter verdiept zich in de feiten van de zaak die voor hem ligt. De rechter baseert zijn oordeel op de wet, op eerdere uitspraken in vergelijkbare zaken en op internationale verdragen. De rechter heeft nooit zelf een persoonlijk belang bij de zaak waarover hij vonnist. De rechter oordeelt ongeacht geloof, geslacht of afkomst. De rechter heeft respect voor de belangen van de partijen in een zaak. Zo doet hij recht aan alle partijen, ook als er uiteindelijk maar een gelijk krijgt. De rechter heeft oog voor wat er in de samenleving leeft. De rechter durft knopen door te hakken. Hij is standvastig en kan goed omgaan met druk van buitenaf. Hij wikt en weegt, maar neemt aan het eind een heldere beslissing. In Nederland werken ruim 2500 rechters. Zij doen hun werk niet alleen: bijna 7500 medewerkers staan hen bij, van gerechtsbodes tot griffiers. Samen voelen ze hun grote verantwoordelijkheid tegenover de samenleving; samen maken ze de rechtspraak. De rechtspraak behandelt per jaar 1,8 miljoen zaken. Van een omgangsregeling voor de kinderen tot ontslagzaken; van berechting van een dronken automobilist tot het bestraffen van een verkrachter; van huisuitzettingen tot massaschade door woekerpolissen - in de rechtspraak herken je de samenleving. De rechtspraak staat in dienst van die samenleving. Eerlijk, onafhankelijk en onpartijdig; zo maakt de rechtspraak het verschil tussen recht en onrecht, tussen vertrouwen en wantrouwen, tussen recht voor iedereen en het recht van de sterkste. Het recht – ook het strafrecht- dient er vooral te zijn om onmachtige te beschermen. Zo zou het dus moeten zijn. In werkelijkheid is dit precies andersom in Nederland. Het recht beschermt en bevoordeelt de politieke en economische heersende klasse. Het recht is een monopolistisch machtsmiddel van de heersende klasse met een eigen staat van heersers in de

staat. Zodra klokkenluiders er een vinger naar uitstrekken sluit het systeem zich hermetisch. Iedere aanval op de staat en het systeem wordt door het O.M. en de rechters onmiddellijk afgeblokt ten detrimente van de sociale emancipatie en de ontplooiingsmogelijkheden van de zwakken of machtelozen. Advocate Inez Weski over zaken die de rechtsstaat kunnen bedreigen:

Auteur: Inez Weski - Taal: Nederlands – 2014

ISBN: 109021455127

Inez Weski luidt noodklok over rechtsstaat

Foto: Erasmus Universiteit - 2015

<https://www.youtube.com/watch?v=8N4Swo4Bulg>

Mr. P.P.M. Ruijs over het rechtssysteem in Nederland

Op 20 mei 1997 bracht Mr. P.P.M. Ruijs het onderwerp over het rechtssysteem -wat er mis is met suggesties ter verbetering- onder de aandacht van de Minister-President van Algemene Zaken, Wim Kok middels een schrijven. In 2001 verscheen zijn boek via uitgeverij Aspekt. “Wij zien u wel in de rechtszaal: Klassenjustitie in Nederland?”

De schijn van belangenverstrengeling

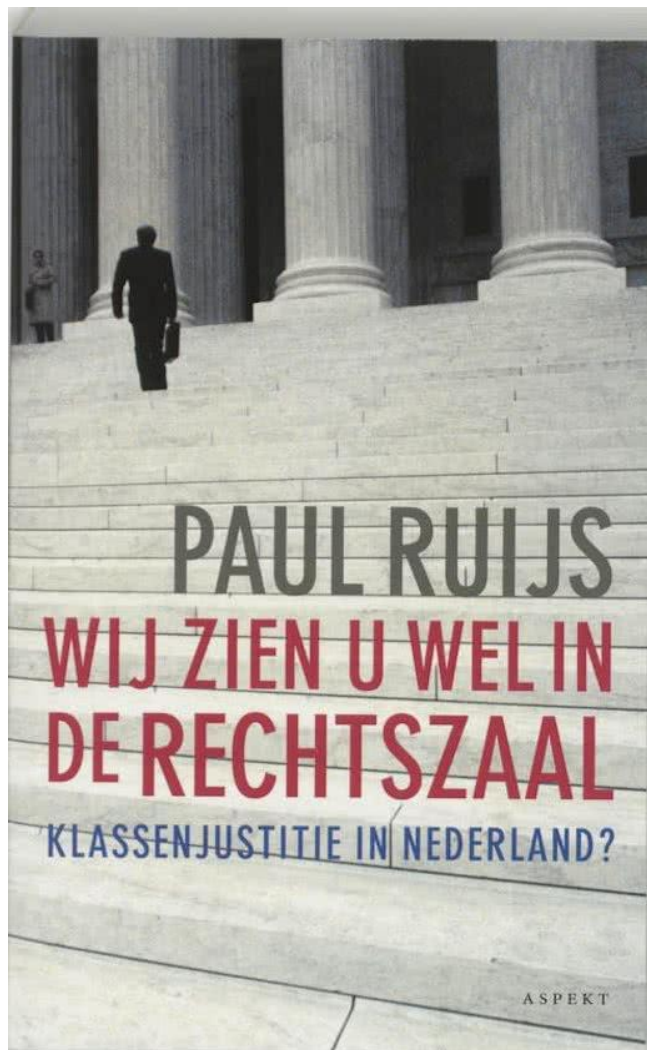
CULTUUR

JOOP BOUMA– 18 augustus 2001

REVIEW

Paul Ruijs heeft een hekel aan advocaten, de ANWB, de Consumentenbond en aan rechters en hun plaatsvervangers. Wie zijn boek 'We zien u wel in de rechtszaal' leest, begrijpt waarom. De rechtspraak in Nederland wordt, als we Ruijs geloven, geschraagd door een hecht systeem van vrindjespolitiek, belangenverstrengeling, opportunisme en bedrog. Van dit verhulde vlechtwerk maken grote belangenorganisaties als ANWB en Consumentenbond zonodig schaamteloos gebruik. 'Soms moet een burger zelf maar eens een klok luiden', schrijft Ruijs.

Bron: trouw.nl

Titel	Wij zien u wel in de rechtszaal: klassenjustitie in Nederland?
Auteur	Paul Ruijs
Editie	2
Uitgever	Aspekt, 2001
ISBN	9059110110, 9789059110113
Lengte	293 pagina's

Schiphol drama

Foto: Indymedia - 2005

In Amsterdam zijn in 2005 op diverse locaties in de stad spandoeken opgehangen in verband met het Schiphol drama.

Aangifte tegen Verdonk na cellenbrand

De stichting Een Royaal Gebaar wil de regering aanklagen wegens 'dood door nalatigheid', in verband met de elf doden van de Schipholbrand. De actie is een initiatief van schrijfster Marion Bloem.

21 november 2005

Op de internetpagina www.eenroyaalgebaar.nl hebben bijna 15.000 mensen steun betuigd voor een strafrechtelijke aangifte tegen minister Donner (Justitie, CDA) en minister Verdonk (Vreemdelingenzaken, VVD). Volgens de tekst van de 'aanklacht' op de website wil de organisatie dat de ministers 'hun fouten erkennen' en aftreden. Onder anderen Freek de Jonge, Geert Mak en Jan Pronk steunen de actie.

De aanklacht volgt op aangiftes over en weer over spandoeken met leuzen tegen Verdonk die de afgelopen weken aan gevels van kraakpanden waren opgehangen.

Verdonk maakte 11 november bekend dat zij aangifte heeft gedaan tegen actievoerders die spandoeken hadden opgehangen. Verdonk voelt zich door teksten als 'Rita Verdonk Moordenaar' op de spandoeken in haar eer aangetast. „Ik ben hierdoor persoonlijk geraakt en niet zozeer het beleid dat ik uitvoer. Wil je hier iets aan doen dan rest maar een ding en dat is aangifte doen", zei de minister zondag voor het Radio 1-Journaal.

Minister Verdonk deed deze week aangifte wegens smaad tegen de actievoerders die de spandoeken hadden opgehangen. De politie had een week eerder vier spandoeken verwijderd van kraakpanden in Amsterdam. Daarna zijn nieuwe spandoeken opgehangen.

Het OM laat de beslissing om de spandoek-ophangers te vervolgen voor smaad, afhangen van de uitkomst van een ander kort geding dat afgelopen vrijdag werd aangespannen door vier activisten uit Nijmegen, Den Bosch en Amsterdam. Zij eisen een verbod op het verwijderen van de nieuwe spandoeken aan de gevel van woningen in de Amsterdamse Bilderdijkstraat

en de Van Broeckhuysenstraat in Nijmegen. Het gaat om doeken met teksten: 'Elf levend verbrand, Rita bedankt' en 'Verdonk, nog steeds geen bloed aan je handen?'.

De eisen zijn gericht tegen de staat en de burgemeesters van Nijmegen en Amsterdam. De landsadvocaat liet vrijdag op de zitting weten dat er geen reden is om de spandoeken te laten weghalen.

Piet Hein Donner

Piet Hein Donner (CDA) van 22 juli 2002 tot 21 september 2006. Trad af na de presentatie van het rapport van de Onderzoeksraad voor Veiligheid naar de Schipholbrand waarbij elf illegale personen omkwamen.

Bron: NOS

<https://archive.org/details/CrisisInDeRechtsstaat>

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling

Couwenhoven 52-05

3703 ER Zeist

tel. 030-6956867

email: sagitar@hetnet.nl

Aan de Hoofdofficier van Justitie

van het ressort Haarlem

de heer mr. B.W.J. Steensma

Postbus 601

2003 RP Haarlem

Aan de Hoofdofficier van Justitie

van het ressort Den Haag

de heer mr. H.J. Moraal

Postbus 20302

2500 EH Den Haag

2 december 2005

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij verzoek ik u, als gemachtigde van de aan de voet van deze aangifte nader genoemde personen, tegen de minister van Justitie Donner en de minister van Integratie en Vreemdelingenbeleid Verdonk vervolging in te stellen wegens Schipholcomplex Schiphol-Oost, waarin op 27 oktober 2005 11 mensen levend verbrandden. (intro aangifte)

19.10.2007

Recht.nl

Hoge Raad: ministers niet vervolgen om Schipholbrand

De Hoge Raad zal geen opdracht geven tot vervolging van de voormalige ministers Piet Hein Donner en Rita Verdonk in verband met de Schipholbrand. Een groep mensen was naar de Hoge Raad gestapt met een verzoek tot vervolging, wegens vermeende ambtsmisdrijven in de Schipholbrand-affaire. Volgens de Hoge Raad kunnen ministers echter alleen bij Koninklijk besluit, of in opdracht van de Tweede Kamer vervolgd worden voor ambtsmisdrijven.

- Geen strafrechtelijke vervolging van oud ministers Donner en Verdonk voor de Schipholbrand (Hoge Raad)
- Hoge Raad 19 oktober 2007, LJN: BA8454 (Rechtspraak.nl)

ECLI:NL:HR:2007:BA8454

Instantie	Hoge Raad
Datum uitspraak	19-10-2007
Datum publicatie	19-10-2007
Zaaknummer	R07/019HR
Formele relaties	Conclusie: ECLI:NL:PHR:2007:BA8454
Rechtsgebieden	Civil recht
Bijzondere kenmerken	Cassatie
Inhoudsindicatie	Beklag ex art. 13a Sv. bij Hoge Raad over niet-vervolgning van oud-ministers Donner en Verdonk voor beweerdelijk gepleegde ambtsmisdrijven als bedoeld in art. 76 RO rond de Schipholbrand; ontvankelijkheid; regeling besluitvorming tot strafvervolgning aangelegenheid van nationaal recht, art. 7 IVBPR, art. 3 EVRM en art. 16 AFV verzetten zich niet tegen de exclusieve bevoegdheid van Kroon en Tweede Kamer zoals neergelegd in art. 119 Grondwet.
Wetsverwijzingen	Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten 7, geldigheid: 2007-10-19 Wet op de rechterlijke organisatie 76, geldigheid: 2007-10-19
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl NJ 2008, 26 JOL 2007, 681 RvdW 2007, 878 NJB 2007, 2144 JWB 2007/341

Uitspraak

19 oktober 2007

Eerste Kamer

Rek.nr. R07/019HR

RM

Hoge Raad der Nederlanden

Beschikking

in de zaak van:

[Klager] en 29 anderen,

KLAGERS,

advocaat: mr. N.M.P. Steijnen,

t e g e n

1. mr. J.P.H. DONNER, de oud minister van Justitie,
2. drs. M.C.F. VERDONK, de oud minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
BEKLAAGDEN,
niet verschenen.

1. Het beklag

1.1 Bij brief van 5 december 2005 heeft mr. N.M.P. Steijnen als gemachtigde van klagers zich gewend tot het hoofd van het arrondissementsparket Den Haag met het verzoek een strafvervolgning in te stellen tegen de toenmalige minister van justitie,

J.P.H. Donner, en de toenmalige minister van vreemdelingenzaken en integratie, M.C.F. Verdonk, ter zake van het onderwerpen van de slachtoffers van de brand die in de nacht van 26 op 27 oktober 2005 heeft gewoed in het detentie- en uitzetcentrum Schiphol-Oost, aan een wrede en onmenselijke behandeling als bedoeld in art. 16 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing van 10 december 1984, Trb. 1985, 69, of als bedoeld in art. 7 van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966, Trb. 1969, 99 (IVBPR). Volgens het verzoek maken van deze wrede en onmenselijke behandeling gedragingen en nalatigheden van de beide ministers deel uit, die van een zodanige aard zijn dat zij hebben geleid tot dood door schuld en medeplichtigheid aan het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. De bedoelde gedragingen en nalatigheden zijn vermeld in een bijlage bij het verzoek, welke bijlage is gehecht aan het hierna vermelde schriftelijke verslag van de Advocaat-Generaal F.F. Langemeijer.

1.2 Bij brief van 17 maart 2006 heeft het hoofd van het parket aan klagers geantwoord, kort gezegd, dat hij het hiervoor in 1.1 vermelde verzoek beschouwt als een aangifte van door de beide ministers gepleegde ambtsmisdriven als bedoeld in art. 119 Grondwet en dat de officier van justitie daarom niet-ontvankelijk is ten aanzien van een vervolging van de beide bewindslieden, zodat van een strafrechtelijk onderzoek door of in opdracht van de officier van justitie ook geen sprake kan zijn.

1.3 Op 19 mei 2006 heeft mr. Steijnen namens de klagers een op 15 mei 2006 gedateerd klaagschrift als bedoeld in art. 12 Sv. ingediend bij het gerechtshof te 's-Gravenhage. Volgens het klaagschrift zijn de gestelde gedragingen en nalatigheden van de beide ministers, niet alleen aan te merken als een wrede en onmenselijke behandeling in de zin van de reeds genoemde verdragsbepalingen, maar ook als een onmenselijke behandeling in de zin van art. 3 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, Trb. 1951, 154.

1.4 Bij beschikking van 17 november 2006 heeft het hof zich op grond van het bepaalde in art. 76 RO en art. 13a Sv. onbevoegd verklaard kennis te nemen van het beklag en de zaak verwezen naar de Hoge Raad.

1.5 Het schriftelijk verslag van de Advocaat-Generaal strekt ertoe klagers niet-ontvankelijk te verklaren in hun beklag.

1.6 Bij brief van 5 juli 2007 heeft mr. Steijnen als gemachtigde van klagers een schriftelijk commentaar op dit verslag gegeven.

2. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beklag

2.1 Het beklag betreft weliswaar strafbare feiten waarvan de Hoge Raad in eerste aanleg kennis neemt - te weten door genoemde personen in hun voormelde betrekking beweerdelijk gepleegde ambtsmisdrijven als bedoeld in art. 76 RO - maar de opdracht tot vervolging ter zake van zodanige ambtsmisdrijven kan niet worden gegeven door de Hoge Raad maar uitsluitend bij Koninklijk besluit of bij een besluit van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (art. 119 Grondwet; art. 4-19 Wet van 22 april 1855, Stb. 33, houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der Ministeriële Departementen; art. 483 leden 1 en 2 Sv.).

Geen van de hiervoor in 1 genoemde verdragen, die de besluitvorming omtrent vervolging van strafbare feiten overlaten aan het nationale recht van de verdragsluitende staten, verzet zich tegen deze exclusief aan de Tweede Kamer en de Kroon gegeven bevoegdheid.

Die bevoegdheid is bij de parlementaire behandeling van art. 119 Grondwet, mede in verband met art. 14 lid 5 IVBPR en het door Nederland met betrekking tot deze bepaling gemaakte voorbehoud, opnieuw afgewogen en gehandhaafd (Kamerstukken II 1979/80, 16 164 (R 1147), nr. 3, onder 5). Daarbij is door de regering beklemtoond dat doordat de beslissing tot vervolging van de in art. 119 genoemde politieke ambtsdragers in handen van politieke organen bij uitstek is gebleven (hetzij de regering, hetzij de Tweede Kamer), recht wordt gedaan aan de omstandigheid dat de beoordeling van de draagwijdte en de inhoud van ambtsmisdrijven van kamerleden, ministers en staatssecretarissen in sterke mate een politiek karakter draagt. Daaraan werd toegevoegd dat door de beslissing omtrent vervolging exclusief in handen te laten van de regering of de Tweede Kamer, de betrokken ambtsdragers worden beschermd tegen een op lichtvaardige gronden ingestelde vervolging.

In het licht hiervan moet art. 13a Sv. aldus worden begrepen dat een beklag op de voet van dat artikel niet ertoe kan leiden dat, in plaats van de Kroon of de Tweede Kamer, de Hoge Raad opdracht tot vervolging van een dergelijk misdrijf zou geven.

2.2 Nu uit het voorgaande volgt dat de Hoge Raad niet bevoegd is opdracht te geven tot vervolging van ambtsmisdrijven als door [klager] c.s. bedoeld, is het beklag kennelijk niet-ontvankelijk. Dit brengt mee dat oproeping van klagers achterwege kan blijven (HR 20 maart 1998, nr. 9076, NJ 1998, 549).

3. Beslissing

De Hoge Raad verklaart klagers niet-ontvankelijk in hun beklag.

Deze beschikking is gegeven door de president W.J.M. Davids, als voorzitter, vice-president J.B. Fleers en de raadsheren C.A. Streefkerk, W.M.E. Thomassen en W.D.H. Asser, en in het openbaar uitgesproken door de raadsheer W.D.H. Asser op 19 oktober 2007.

Gedrag Balkenende 'onbehoorlijk'

Rob Schoof

28 augustus 2004

Premier Balkenende en de ministers Donner (Justitie) en Remkes (Binnenlandse Zaken) hebben zich in augustus 2002 niet behoorlijk gedragen en waren onvoldoende zorgvuldig bij de beantwoording van Kamervragen over een onderzoek van de Maastrichtse hoogleraar staats- en bestuursrecht prof.mr. A.Q.C. Tak.

Dat concludeert de Nationale ombudsman op basis van een onderzoek dat is ingesteld naar aanleiding van klachten van Tak over de kabinetsleden. De uitspraak komt na een woordenstrijd van ruim twee jaar.

Tak publiceerde in 2002 een tweedelig handboek over het Nederlandse bestuursprocesrecht: Nederlands bestuursprocesrecht in theorie en praktijk. Hij oordeelde daarin uiterst kritisch over het functioneren van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Tak concludeerde onder meer dat er voor de individuele burger geen rechtsbescherming meer bestaat in conflicten met de overheid, en dat de formalistische houding van de bestuursrechter leek op „formulierencontrole” en op een spelletje „tikkertje-af”.

Naar aanleiding van Kamervragen over Taks uitlatingen antwoordde minister Remkes, mede namens Balkenende en Donner, dat het oordeel van Tak over het falen van het bestuursrecht was „gebaseerd op impressies en niet is onderbouwd met sociaal-wetenschappelijke en/of bestuurskundig empirisch onderzoek”. Tak eiste daarop genoegdoening van het kabinet, omdat hem in zijn ogen ernstig onrecht was aangedaan in zijn integriteit als wetenschapper.

Tak bleek enkele jaren vóór zijn onderzoek te hebben gezegd dat zijn conclusies naar het functioneren van de Raad van State waren gebaseerd op impressies. In het boek dat in 2002 verscheen, stelde hij echter dat zijn impressies van destijds door zijn onderzoek „overvloedig” werden onderbouwd.

De ministers verwezen in hun antwoorden aan de Tweede Kamer echter naar het verouderde citaat. Volgens de Nationale ombudsman handelden de ministers daarmee „feitelijk onjuist” en „onvoldoende zorgvuldig”.

De ombudsman vindt het verder „ongepast” en „niet behoorlijk” dat premier Balkenende, na een herhaald verzoek om genoegdoening van Tak, aan de hoogleraar schreef dat hij diens verzoek niet had gelezen. Om vervolgens af te sluiten met de zin: „Niettemin dank ik u hartelijk dat u de moeite hebt willen nemen mij te schrijven.”

Bron: nrc.nl

2004

24 augustus 2004

2004/328 de Nationale ombudsman

Twée Vandaag over Nederlandse rechtssysteem

Tros Twée Vandaag Ned 2 uitzending 25 juli 2005 rechtssysteem SP-kamerlid J. de Wit

In een uitzending van Twée Vandaag van de Tros (25 juli 2005: ‘Nederlandse staat aangeklaagd bij VN’), werd bekendgemaakt, dat drie Nederlandse burgers zich, na een teleurstellende rechtsgang in Nederland tot aan het hoogste orgaan, zelfs bij de VN in Genève hebben vervoegd om zich (bij het Mensenrechten Comité) te beklagen over het Nederlandse rechtssysteem. In het genoemde programma Twée Vandaag wijst mr. J. de Wit (Tweede Kamer voor de SP) ons er op, dat het recht in Nederland steeds meer een recht van de rijken wordt; zij kunnen het zich permitteren om tot het uiterste door te blijven procederen. De molens van de rechtspraak draaien zeer traag en het duurt heel lang voordat een zaak bij de rechter komt en vervolgens duurt het weer eindeloos, voordat er een uitspraak is. In deze uitzending wordt vooral stevige kritiek geuit op het feit, dat rechters en plaatsvervangende rechters er nogal eens (vaak zelfs verzwegen) nevenfuncties op nahouden, die een onafhankelijke benadering van een zaak in de weg (zouden kunnen) staan. Prof. Twan Tak gaat zelfs zo ver, dat hij stelt, dat ‘juridisch gezien Nederland is verworden tot een dictatuur!’ Uit zijn onderzoek blijkt; ‘alle aanvallen, alle acties van de burgers op de overheidsposities en de gevestigde posities worden, door de rechters met name, zo snel en zo efficiënt mogelijk buiten spel gezet, omdat ze een bedreiging vormen.

<https://archive.org/details/DeOnafhankelijkheidVanHetNederlandseRechtssysteem>

“rechter-plaatsvervangers”

Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005

29 937 nr 4

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights
t.a.v. de heer J.P. van den Wittenboer, voorzitter
Postbus 324
5660 AH Geldrop

Den Haag, 1 maart 2006

Geachte heer Van den Wittenboer,

Dank voor uw brief met CD-rom van 14 februari 2006.

Uit uw brief, die mij overigens niet geheel duidelijk was, begrijp ik dat u zich zorgen maakt over de rechtsstaat. Dit onderwerp ligt ook de SP na aan het hart. Wij zetten ons al jaren in om een einde te maken aan het fenomeen van de 'rechter-plaatsvervangers' met een betaalde hoofdfunctie en wij hameren op meer openheid en transparantie bij de rechterlijke macht. Ook de toegang tot het recht voor mensen met een lager inkomen is voor de SP een belangrijk thema.

Hoewel er veel is dat verbeterd moet worden, zien wij op dit moment geen aanleiding om de huidige minister van Justitie te willen vervolgen. Overigens vond de SP wel dat deze minister had moeten aftreden vanwege zijn verantwoordelijkheid in de zaak van de Schiedammer parkmoord.

Met vriendelijke groet,

Jan de Wit
SP Tweede-Kamerlid

TWEDE KAMERFRACIE

Intermediary Foundation of the
Universal Declaration of Human
Rights
t.a.v. de heer J.P. van den Wittenboer,
voorzitter
Postbus 324
560 AH GELDROF

's-GRAVENHAGE, 8 maart 2006
C 019669/dk.

Geachte heer Van den Wittenboer,

Onder dankzegging bevestig ik de ontvangst van uw brief van 14 februari j.l.

In het kader van een taakverdeling binnen de CDA-fractie is uw brief in handen
gesteld van mevrouw mr. drs. J.N. van Vroonhoven, die dit onderwerp in de
fractiecommissie Justitie behandelt.

In vertrouwen u hiermee van dienst te zijn,

Met vriendelijke groet,

Mr. B. van Beers
Beleidsmedewerker Justitie

TWEEDE KAMERFRACTIE

Dhr. J.P. Van den Wittenboer
Kastanje 28
5731 NK Mierlo

Ons kenmerk

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer

Den Haag

Onderwerp
rechtssysteem

Bijlage(n)

20 maart 2006

Uw brief
14 februari 2006

Geachte heer Van den Wittenboer,

Hartelijk dank voor uw brief d.d. 14 februari jl. die mij de tweede week van maart bereikte. In deze brief verwijst u naar uw eerdere brief aan de vaste Kamercommissie Justitie waarin u een onderzoek naar het rechtssysteem in Nederland aanbiedt. U stelt dat er vele slachtoffers zijn van de rechtstaat in Nederland. Ik deel uw conclusies niet.

In het algemeen kan ik hier het volgende over zeggen. Rechtzoekenden krijgen soms gelijk van de rechter, en dan zijn het tevreden klanten. Soms ook worden zij door de rechter in het ongelijk gesteld. Het kan voorkomen dat men het met die uitspraak niet eens is, en zich daar niet bij neer wil leggen. Om de onafhankelijkheid van ons rechtssysteem in dat geval te kunnen garanderen is de mogelijkheid van hoger beroep en beroep in cassatie mogelijk. Zo ontstaat een systeem van 'checks and balances', dat onze rechtstaat kan garanderen.

Meer specifiek: u haalt in uw brief ook een concrete situatie aan waarin u van mening bent dat de staat op een 'oneigenlijke manier' inbreuk maakt op het auteursrecht. Dit betreft een individuele situatie waar ik mij als kamerlid niet in kan en niet in wil mengen.

Van deze afstand kan ik de exacte situatie namelijk onvoldoende beoordelen. Bovendien is het de taak van de rechter en niet van een politicus om te beoordelen of regels op de juiste wijze zijn toegepast. Die verhoudingen moeten we principieel zuiver houden.

Ik hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Met vriendelijke groet,

Nicolien van Vroonhoven
CDA Tweede Kamerlid

Het CDA wil een betrokken samenleving, waarin respect, naastenliefde en verantwoordelijkheid centraal staan.

De overheid Justitieel apparaat een machtsbolwerk dat zich van burgers weinig of niets aantrekt.

████, █████, 26 november 2007

.....

1. De zaak zelf, de wijze van onderzoek, het grote aantal gemaakte fouten, het achterhouden van informatie voor NFI en rechters, het verwijderen van ontlastend materiaal uit het dossier etc.

2. Fraude gepleegd door het OM omfattende het vervalsen van processen verbaal, wijzigen van getuigen verklaringen, wijzigen van politie dossiers etc.

3. Het negeren van aangiftes tegen het OM betreffende de bovenstaande fraude.

Wij kunnen ons voorstellen dat u als Tweede Kamer en de politiek in het algemeen zich terughoudend opstelt in zaken die nog "onder de rechter" zijn. Maar de hier genoemde punten 2 en zeker 3 behoort u zich aan te trekken. U kunt en mag zich daar niet aan onttrekken. Doet u dat wel dan geeft u het Openbaar Ministerie een vrijbrief om ongecontroleerd haar gang te gaan. Onze rechtstaat staat en valt in dat geval bij de integriteit van het OM, zonder dat u daar enige invloed op hebt. En er zijn aanwijzingen genoeg om aan te nemen dat de integriteit van het OM niet zo vanzelfsprekend is als wij allen zo graag zouden willen zien.

Nu terugkomend op onze klacht bij de minister. Het OM weigert dus alle aangiftes in deze zaak die tegen het OM zelf gericht zijn ook maar naar te kijken. Het OM voedt daarmee de indruk dat zij enerzijds de aangiftes niet kan weerleggen en anderzijds **geen strafrechtelijke vervolging tegen mensen binnen de eigen organisatie wenst te starten.**

Wij kunnen hieruit alleen de conclusie trekken dat onze bewijzen voor de gepleegde fraude onweerlegbaar zijn en dat het OM, van uit haar standpunt niet geheel onbegrijpelijk, deze fraude onder het tapijt wil vegen. Het is aan u om dat niet te laten gebeuren. Nu wij alle ons ter beschikking staande wegen hebben bewandeld zij wij wel genoodzaakt om ons tot u te wenden. Wij zouden anders niet meer weten hoe wij deze mistand boven water moeten krijgen.

Wij verzoeken u daarom om ons een ontvangstbevestiging te sturen en deze brief door te sturen naar alle leden van uw commissie. Verder vragen wij u om ons mede te delen hoe u deze brief gaat behandelen. Als u van mening zou zijn dat u er niets mee gaat doen, hetgeen wij gezien het bovenstaande absoluut niet zouden kunnen begrijpen, zouden wij graag deelgenoot worden van uw overwegingen.

Hoogachtend namens 69 medeondertekenaars,

[Redacted signature block]

U kunt uw correspondentie naar bovenstaande adressen sturen.

bijlagen: brief aan de minister

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Aan

Minister van Justitie
mr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

betreft uw referentie: 5452144/06/AJ

2 januari 2007

Geachte minister Hirsch Ballin,

Op 15 november heeft u gereageerd op mijn e-mail naar aanleiding van ontwikkelingen in de Deventer moordzaak (DMZ) (uw referentie 5452144/06/AJ). In mijn e-mail heb ik proberen aan te geven dat het OM, om het zacht uit te drukken, niet altijd even objectief naar de waarheid zoekt. Ik en met mij velen anderen maken zich hier grote zorgen over. Onlangs las ik uw antwoord opnieuw en zeker in het licht van de laatste ontwikkelingen kwam ik een toch wel opmerkelijke conclusie van u tegen: *"In juni heeft dit oriënterende onderzoek geleid tot de constatering dat het OM geen aanleiding zag nader strafrechtelijk onderzoek in te stellen. Ik heb van het rapport en de conclusies kennis genomen. Ik meen dat het OM in redelijkheid tot deze conclusie kon komen. Ik zie dan ook geen reden om tot nader oordeel te komen"*. U heeft wel een blind vertrouwen in het zelfreinigende vermogen van het OM. Helaas bewijzen de feiten dat dat vertrouwen niet zo vanzelfsprekend is.

Verder verbaast het me dat voor u een eventueel strafrechtelijk onderzoek het enige resultaat zou kunnen zijn. Een strafrechtelijk onderzoek naar wie? Een andere verdachte, het OM zelf? Zou het resultaat niet kunnen zijn dat blijkt dat de rechtsgang zo slecht verlopen is dat de heer Louwes daarop nooit veroordeeld had mogen worden (dat zijn niet mijn woorden, maar van diverse hooggeleerde juristen) en dat dus de rechtzaak opnieuw zou moeten worden gedaan?

Voordat ik op de DMZ inga wil ik u wijzen op de afhandeling van de **Schiedamse parkmoord**. Ten eerste is het goed te beseffen dat als Wik H. zich niet zelf had aangegeven Kees B. nog jaren vast zou hebben gezeten. Ondanks dat daarvoor al feiten in de openbaarheid waren gebracht die grote twijfels brachten aan het vonnis, bleef het OM tot het laatst ontkennen fouten te hebben gemaakt. Een onderzoek van een jaar door het OM in Utrecht heeft tot de conclusie geleid dat niemand bij het OM iets te verwijten valt. Een opmerkelijke uitspraak in het licht van het feit dat **beëdigde** juristen van het OM zo ernstige fouten maken, dat hierdoor iemand voor jaren ten onrechte is veroordeeld. Een schrijnend contrast met de beslissing van hetzelfde OM om een niet beëdigde medewerkster van Jeugdzorg strafrechtelijk te laten vervolgen voor gemaakte fouten die tot een causaal veel minder duidelijk drama hebben geleid. Meneer de Minister, gelooft u echt in het zelfreinigende vermogen van het OM?

■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■

De DMZ kent heel veel overeenkomsten met de zaak in Schiedam. In beide gevallen heeft het OM in een redelijk vroeg stadium iemand aangewezen als schuldige en is daar de bewijsvoering op gaan richten met alle mogelijke middelen, zoals het negeren van ontlastende getuigen (zelfs de moeder van Wik H. vertrouwde haar zoon al in een vroeg stadium niet), het weglaten van niet passend bewijs en getuigen (het signalement gegeven door het slachtoffer) en het afdwingen van valse bekentenissen (u denkt toch niet dat Kees B. vrijwillig een bekentenis heeft afgegeven?). Nadat het OM eenmaal zo een weg op is gegaan, is de weg terug steeds lastiger. **Het eigen gezicht van het OM wordt daarmee belangrijker dan de waarheid.**

Het door u aangehaalde oriënterende onderzoek in de DMZ kon alleen plaatsvinden omdat de aanwijzingen tegen de veroordeling van de heer Louwes zo sterk werden dat dit gestopt moest worden. Het onderzoek zou zich richten op de informatie die door de heer de Hond is aangeleverd. Het resultaat is door de heer Brouwer op de persconferentie op drie punten in de openbaarheid gebracht:

1. *Er waren volgens hem geen aanleidingen om te veronderstellen dat de rechter een verkeerde beslissing heeft genomen.* Hierbij werden onder meer de aangedragen ontlastende getuigen genegeerd met het argument dat de getuigenissen na zes jaar niet meer betrouwbaar zijn. Daarmee voorbijgaand aan het feit dat verschillende van die getuigenissen ook al in 1999 waren gedaan en toen ook zijn genegeerd. Het is verder de schuld van het OM zelf dat het zes jaar heeft moeten duren, want men had deze getuigen ook eerder kunnen horen. Maar dit argument geldt blijkbaar totaal niet voor het alibi van de heer De Jong. In 1999 vijf dagen na de moord verklaarde hij om 16.30 uur thuis te zijn geweest. Toen bleek dat de Jong tussen 16.30 en 19.30 drie maal naar huis had gebeld veranderde hij zijn verklaring in 19.30. Tijdens het proces tegen Louwes werd door Officier van Justitie Duyts gelogen (meineed) door te stellen *dat De Jong een sluitend alibi had en/of niet op een leugen betrappt kon worden.* Maar in 2006 hebben De Jong en zijn vriendin verklaard de hele avond op de soos te zijn geweest. Nu is opeens een verklaring zes jaar later betrouwbaarder dan een van vijf dagen na de moord. Brouwer zegt hierop: *"De aanvankelijke verklaringen van De J. en M.W. (= vriendin) bevatten een aantal tegenstrijdigheden. Hun verklaringen van 8 mei 2006 daarentegen zijn consistent".* Begrijpt u het nog?

2. *Een onderzoek naar de herkomst van een in de tuin gevonden briefje was vrijwel zeker niet afkomstig van M.W.* Dit is een belangrijk onderdeel waarop het OM onderzoek heeft gericht. Alleen blijkt nu dat dit onderzoek zeer waarschijnlijk vervalst is. Het gaat hier te ver om alle details van deze fraude te bespreken, maar vastgesteld is dat de ondertekenaars van het onderzoek niet, zoals het rapport meldt, uit district IJsselland komen maar uit Apeldoorn. Alle vier genoemde politiebeambten hebben verklaard niets met de zaak te maken te hebben en zeker geen schrijfproeven te hebben afgenomen. Bovendien lijkt het vrijwel zeker dat twee van de vier schrijfproeven door eenzelfde persoon zijn geschreven. Hiervan is aangifte gedaan bij het OM (waar kun je dat anders doen?) en de beschuldigde Hoofdofficier van Justitie Vast, onder wiens verantwoording de schrijfproeven zijn gedaan, mocht deze aangifte zelf behandelen. Hij heeft geantwoord met de woorden *"De naam van de betrokken verbalisant werd, zo werd ons bericht, (gemakshalve) ingevuld door een van de verbalisanten, Van Roemburg, die vervolgens abusievelijk ook een paraaf plaatste in een ander dan voor hem bedoeld kader."* en hij besluit met *"Aan uw aangifte of melding van vermeende malversaties zal ik dan ook geen gevolg geven."* Had u anders verwacht?

3. *Bij DNA onderzoek is meer DNA van Louwes gevonden, wat hem nog meer bestempelt als dader.* Ten eerste is het verbazend dat een onderzoek naar door de Hond aangedragen informatie leidt tot een uiterst moeilijk en ingewikkeld onderzoek naar zes jaar oud DNA. Dit onderzoek valt eigenlijk buiten het oorspronkelijke doel van het

■■■■■
■■■■■
■■■■■

oriënterende onderzoek. Waarom wel dit onderzoek naar meer belastend materiaal en niet een veel eenvoudiger onderzoek naar een paar ontlastende getuigen? Verder is het maar de vraag of meer bewijs van hetzelfde iets toevoegt. Het zegt nog helemaal niets over de wijze waarop het DNA op de bewuste blouse is gekomen. Had de heer Brouwer maar gezocht naar het vest dat mevrouw Wittenberg aan had tijdens de moord, daar zou je pas DNA kunnen vinden. Maar helaas dat is toevallig weg. (Doet me denken aan fotorolletjes). Onbedoeld door het OM lijkt het erop dat dit extra bewijs de hele hypothese van het OM, waarop Louwes veroordeeld is, onderuit haalt. Zie hiervoor de pleitnota van Knoops bij de Hoge Raad.

Hopelijk begrijpt u waarom ik het resultaat van het oriënterende onderzoek niet zo gemakkelijk accepteer als u gedaan heeft. **Het onderzoek heeft alle schijn dat het een doofpotoperatie is.** Als u dat niet gelooft, kunt u eenvoudig antwoord geven op de vele vragen die over deze zaak gesteld zijn en die nooit zijn beantwoord. Maar ik denk dat u ze ook niet kunt, wilt en zult beantwoorden.

Meneer de Minister, ik verzoek u om uw mening over het oriënterende onderzoek nogmaals te overwegen. Ik hoop dat u hierbij niet a priori het OM vertrouwt in een onderzoek naar zichzelf, waarbij zij waarschijnlijk een niet zo fraaie rol hebben gespeeld. De lange duur van de zaak en de starheid en arrogantie van het OM, maken het steeds lastiger om terug te komen op eerder genomen besluiten en meningen. U bent ongeveer de enige in dit land die enig tegenspel kan bieden. U mag zich er niet van afmaken door uw ogen te sluiten. De politiek heeft zich al veel te lang verscholen achter "*de scheiding der machten*", "*het is onder de rechter*" en "*we houden ons niet met individuele gevallen bezig*". **Het gaat hier om de essentie van onze rechtstaat.** Die moet boven elke twijfel verheven staan. In deze moderne tijd van communicatie met o.a. internet en een goed opgeleid volk zal die taak steeds lastiger, maar ook belangrijker, worden. De rechtstaat van 1848 past niet meer in 2007, daarom zou een hervorming van de rechtelijke macht hoog op de politieke agenda geplaatst behoren te worden.

Hoogachtend,

■■■■■
■■■■■

DCO Bestuur en Onderwijs
Commissie Justitie

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of
Human Rights
De heer J.P. van den Wittenboer
Postbus 324
5660 AH GELDROP

Plaats en Datum	Den Haag, 8 november 2007
Betreft	Onderzoek rechtsstaat door Tweede Kamer
Ons kenmerk	JUST070656
Uw kenmerk	Opleggen valsheidsprocedures notariële akten
Uw brief van	27 september 2007

Geachte heer Van den Wittenboer,

Uw bovengenoemde brief is onder de leden van de vaste commissie voor Justitie verspreid.

Dit betekent dat alle leden van de commissie kennis hebben kunnen nemen van uw brief.

Namens de commissie zeg ik u dank voor de toezending van uw brief.

Hoogachtend,

mr. D.S. Nava,
griffier vaste commissie voor Justitie

Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Plein 2
Den Haag

Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Tel: 070-318 2007
Fax: 070-318 3444

E-mail: cie.just@tweedekamer.nl

OPPORTUUN

Openbaar Ministerie, Jaargang 13

Nummer9, November 2007

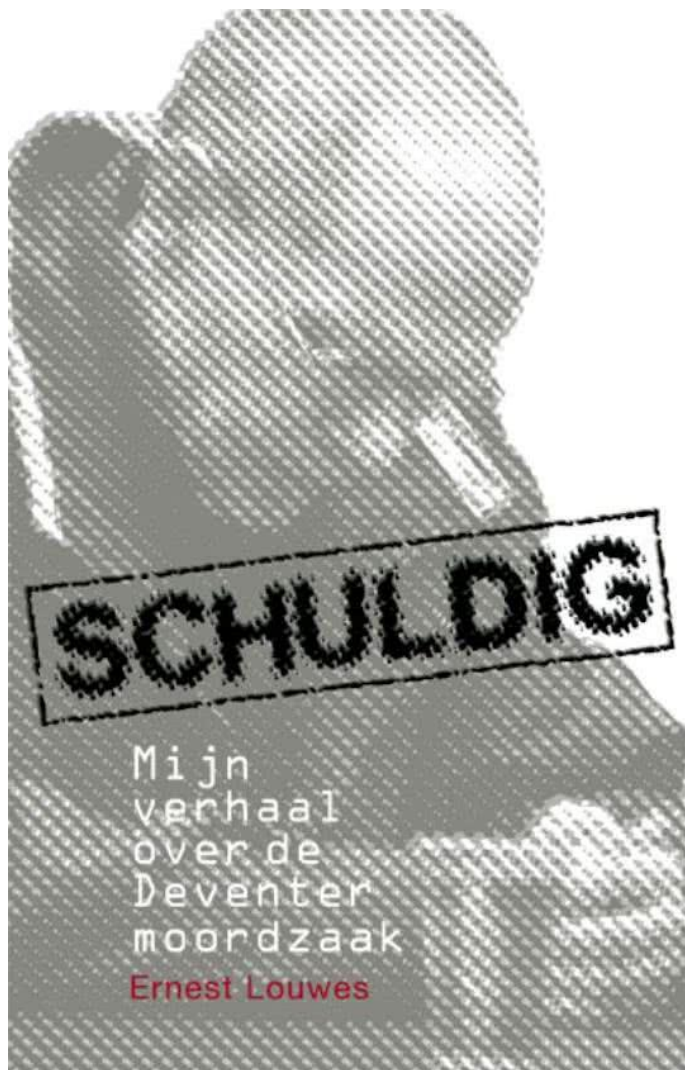
De Puttense moordzaak

J.A. Blaauw

De Fontein

2009

EAN: 9789026126802

Deventer moordzaak

Ernest Louwes

Kosmos uitgevers

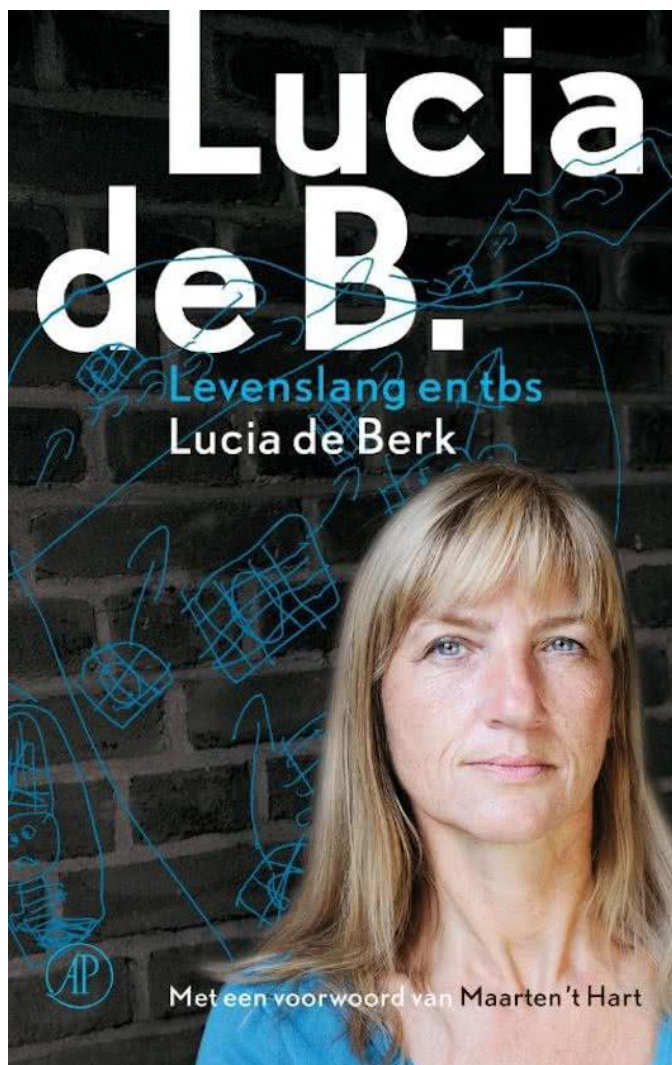
2009

Nederlands

192 blz

ISBN10:9021545497

ISBN13:9789021545493

Lucia de B

Lucia de Berk

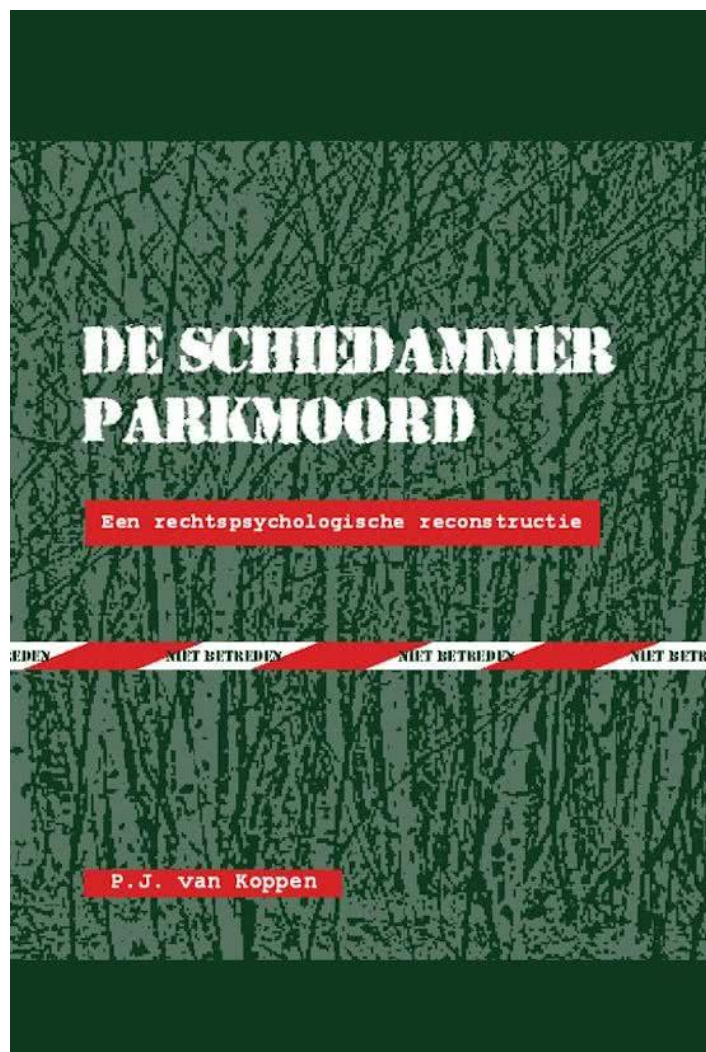
de Arbeiderspers

april 2010

262 pagina's

Nederland

9789029572620

de Schiedammer parkmoord

P.J. van Koppen

Juridische Uitgeverij Ars Aequi

Nederlandstalig

9789069164847

2003

AFWIJZEN TERUGBLIK DOOR KABINET NA SCHIPHOLBRAND IS ONACCEPTABEL

18 OKTOBER 2006 NIEUWS
SP.NL

In de kabinetsreactie op het rapport over de Schipholbrand geeft de regering veel te weinig blijk van verantwoordelijkheidsbesef. Dat de overheid faalde en de eigen regels werden overtreden wil men onbesproken laten, zoals ook wordt gezwezen over de schuldvraag en falende nazorgverlening. “Dat is gewoon niet acceptabel,” zegt SP-Kamerlid Jan de Wit. “Je kunt niet alleen naar de toekomst kijken zonder lessen te trekken uit het verleden.”

De Onderzoeksraad heeft aangegeven dat er geen of minder slachtoffers te betreuren zouden zijn geweest als de overheid zich aan de eigen regels had gehouden. Bovendien was er na de rampen in Enschede en Volendam opnieuw sprake van een falende overheid. “Dat mag niet onbesproken blijven,” zegt De Wit. “Het is goed om te zien dat de regering de aanbevelingen van Van Vollenhoven ter harte neemt en met uitvoerige maatregelen komt op het gebied van de brandveiligheid. Maar de totale afwezigheid van reflectie op de achterliggende oorzaken van de brand is onbegrijpelijk. We moeten lering trekken uit het verleden.”

“Hoe is het mogelijk dat het met de brandveiligheid, na Enschede en Volendam, zó mis kon gaan,” vraagt De Wit zich nog steeds af. “Hoe is het mogelijk dat er na 2002, toen er brand was in een ander deel van het cellencomplex te Schiphol, geen maatregelen zijn genomen? Waarom heeft niemand binnen de DJI aan de bel getrokken over de veiligheid? Die vragen moeten óók door de regering beantwoord worden.”

De Wit wil weten waarom er niet is geleerd van Enschede en Volendam. “Anders ben ik er niet gerust op dat er wél wordt geleerd van de Schipholbrand. De kabinetsreactie wekt de indruk dat met het aftreden van de ministers Donner en Dekker de vraag naar de verantwoordelijkheid van de overheid is afgedaan. Maar zo eenvoudig kan het niet zijn. Van Vollenhoven geeft aan dat er op volstrekt onacceptabele wijze is omgegaan met mensenlevens en dat onnodig slachtoffers zijn gevallen. We hebben er recht op van het kabinet te horen hoe dat heeft kunnen gebeuren.”

Ontevreden is De Wit ook over het uitblijven van een reactie van de regering op de kritiek van de Raad op de nazorg aan de slachtoffers. Hiervoor was minister Verdonk verantwoordelijk. De Wit: “Van Vollenhoven concludeert dat de opvang en de nazorg onder de maat was. Dat is harde kritiek en extra pijnlijk als je bedenkt dat de minister keer op keer de Kamer heeft verzekerd dat de nazorg goed geregeld was. Over die kritiek lezen we in de brief geen woord. Er wordt zelfs gesuggereerd dat het allemaal wel in orde is geweest. Ik vind dat schandelijk. Kwetsbare mensen die net een afschuwelijke gebeurtenis hadden meegemaakt, hebben niet de

benodigde zorg en aandacht gekregen. Daar mogen het kabinet en de Kamer niet zomaar overheen stappen.”Volgende week debatteert de Kamer met de betrokken ministers over het onderzoek naar de Schipholbrand.

Doden Schipholbrand gevolg van fouten
overheid

In de nacht van 26 op 27 oktober 2005 ontstond brand in één van de cellen van het cellencomplex op Schiphol-Oost. Wat een onschuldig brandje had kunnen blijven, mondde uit in nachtmerrie, die aan elf mensen het leven kostte. Vreemdelingen zonder geldige papieren, overgeleverd aan de zorg van de overheid, stierven in hun cel een tragische dood. In de aanloop naar de tragedie hadden diverse overheden fout op fout gestapeld: het gebouw was niet brandveilig, het personeel was onervaren en ongeïnfomeerd. De brandweer was te laat en op de verkeerde plaats. Twee ministers en een burgemeester traden af. De Onderzoekraad voor Veiligheid kwam in september 2006 met een vernietigend rapport, op het ministerie moesten enkele ambtenaren het veld ruimen. Vanaf dag één probeerde Justitie de brand in de schoenen te schuiven van de Libische vreemdeling Al Jeballi in wiens cel de brand leek te zijn ontstaan. Al Jeballi werd zowel door de rechtbank als het Gerechtshof veroordeeld. Maar na een herziening door de Hoge Raad werd hij in maart 2013, ruim 7,5 jaar na de brand, uiteindelijk helemaal vrijgesproken. Een zware tegenvaller voor het Openbaar Ministerie. De eenzijdige jacht op een zondebok was uiteindelijk tevergeefs gebleken. Wat de oorzaak van de brand wel is geweest, zal nooit meer worden opgehelderd. Het onderzoek is definitief gesloten, het cellencomplex is afgebroken. Willem de Haan en Bart Zuidervaat zochten de betrokkenen op en spraken met overlevenden, nabestaanden, personeel, de brandweer, officieren van justitie en enkele ambtenaren. De auteurs kregen inzage in geheime documenten en reconstrueerden zo het aangrijpende verhaal vol onvoorstelbare gebeurtenissen, menselijk drama en machtspolitiek. De Schipholbrand – de vergeefse jacht op een zondebok is de geactualiseerde versie van het in 2005 verschenen boek van dezelfde auteurs.

ako.nl

Willem de Haan, Bart Zuidervaat

eBook, 221 pagina's

EPUB

Fosfor , Verschijningsjaar: 2015

ISBN-13 9789462251694

ISBN-10 946225169X

Nederlands

'Verziekte cultuur' bij Justitie

Ambtenaren durven niets te zeggen uit angst voor ontslag.

door **Sandra Donker en Floor Ligtvoet**

DEN HAAG - Een verziekte cultuur, Stasi-praktijken, bijna-terreur, een feodale organisatie: die kwalificaties geven justitieambtenaren, Kamerleden en vakbondsbestuurders aan de cultuur op het ministerie van Justitie. Ze maken zich grote zorgen over de wijze waarop het ambtelijke apparaat critici en controleurs de mond probeert te snoeren.

Werknemers die zonder toestemming hun zegje doen of kritiek

spuien, krijgen van leidinggevers een berisping of worden ontslagen. „Ze worden op een Oost-Europese manier op hun vingers getikt”, zegt VVD-kamerlid Frans Weekers. „Ik zou het bijna terreur willen noemen.”

Hilbrand Nawijn, oud-minister voor Vreemdelingenzaken, vergelijkt de ambtelijke top met de voormalige Oost-Duitse geheime dienst, de Stasi. Volgens Nawijn wil de top alle informatie controleren en beheersen.

Deskundigen waarschuwen ervoor dat problemen en fouten door deze cultuur worden verzwegen in plaats van opgelost. „Ambtenaren van Justitie bedenken zich wel twee keer voordat

ze een misstand melden”, aldus vakbondsbestuurder Alfred Lohman van CNV Publieke Zaak. „Mensen zeggen niets meer”, voegt Jan Willem van Dieten van FNV ABVAKABO toe. „Er wordt toch niet geluisterd.”

De gesloten cultuur en gebrekkige informatievoorziening zorgde er onlangs voor dat minister Ernst Hirsch Ballin de Tweede Kamer tweemaal verkeerd informeerde. Dit is geen incident, meent de Tweede Kamer. De frac-

ties vinden dat de cultuuromslag die Hirsch Ballin heeft aangekondigd, broodnodig is. De PvdA en GroenLinks denken dat het zelfs noodzakelijk is daarvoor iemand van buiten aan te trekken.

Ook onafhankelijke onderzoekers zeggen geregeld te stuiten op de gesloten deuren van Justitie. Pieter van Vollenhoven bemerkte dat het 'buitengewoon ingewikkeld' was om voor zijn onderzoek naar de Schipholbrand de juiste gegevens te krijgen. De zelfde ervaring had Arno Visser (VVD) als voorzitter van de tbs-commissie. Directeuren van tbs-klinieken (die onder Justitie vallen) durfden niet vrijuit te praten.

 Van alle kanten wordt kritiek geuit op het ministerie van Justitie. Er zou een gesloten bedrijfscultuur heersen omdat werknemers geïntimideerd worden.

Onderzoeksraad voor Veiligheid onderzocht brand cellencomplex Schiphol

De Raad concludeert in zijn rapport onder meer dat drie overheidsinstanties tekort zijn geschoten. Bij deze overheidsinstanties heeft veiligheid en in het bijzonder brandveiligheid te weinig aandacht gehad. Het gaat allereerst om de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) als opsteller van het Programma van Eisen voor de bouwer, als uiteindelijke gebruiker van het cellencomplex Schiphol-Oost en als verantwoordelijke voor de veiligheid van de gedetineerden. Vervolgens noemt de Raad de Rijksgebouwendienst (RGD), opdrachtgever voor de bouw en eigenaar van het cellencomplex Schiphol-Oost. Ten slotte draagt de gemeente Haarlemmermeer verantwoordelijkheid, als vergunningverlener voor de bouw en het gebruik, als toezichthouder en handhaver en als verantwoordelijke voor de brandweezorg. De Raad beschouwt de DJI als de primair verantwoordelijke partij ten aanzien van de brandveiligheid. Deze drie instanties hebben op diverse punten verzuimd inhoud te geven aan de geldende wet- en regelgeving met betrekking tot brandveiligheid alsmede aan de informele regelgeving (waaronder het 'Brandbeveiligingsconcept Cellen en Celgebouwen'). Dat vindt de Raad 'een teleurstellende conclusie aangezien het waarborgen van de veiligheid van burgers een onomstreden kerntaak is van de overheid'.

Bron: onderzoeksraad.nl

Asielzoeker Schipholbrand eist ruim half miljoen euro van staat

De uitgezette Libische asielzoeker Ahmed al-Jeballi eist ruim 6,5 ton schadevergoeding van de Nederlandse staat. De illegaal werd in maart vrijgesproken van opzettelijke brandstichting in het cellencomplex op Schiphol.

Dat melden zijn advocaten Raymond Frijns en Eduard Damman dinsdag. Het gerechtshof buigt zich op 14 januari over het verzoek.

Vrijgesproken

De asielzoeker werd na jarenlange rechtsvervolging in maart in hoger beroep op alle punten vrijgesproken van schuld aan de brand die in 2005 uitbrak in het cellencomplex op Schiphol-Oost bij Oude Meer.

In eerste aanleg werd de illegaal nog veroordeeld tot een celstraf van drie jaar, maar de raadsheren van het hof oordeelden dat de Libiër niet kon weten dat hij een brand kon veroorzaken door zijn sigarettenpeuk weg te schieten.

Schadevergoeding

De elf doden die bij de brand vielen, komen volgens het hof dan ook niet voor rekening van de Libiër. Door bouwfouten was het inmiddels gesloten cellencomplex niet brandveilig.

De andere illegalen die de brand overleefden hebben al een schadevergoeding gekregen. Ook al-Jeballi kan nu rekenen op een forse vergoeding.

Bron: elsevierweekblad.nl

24 dec 2013

GERECHTSHOF DEN HAAG
ECLI:NL:GHDHA:2014:438
25-02-2014

BESLISSING

Het hof:

Verklaart de verzoeker niet-ontvankelijk in het verzoekschrift ex artikel 89 van het Wetboek van Strafvordering, voor zover betrekking hebbend op de periode van 25 oktober 2005 tot en met 6 november 2005.

Wijst het verzoek ex artikel 89 van het Wetboek van Strafvordering voor het overige toe en kent aan de verzoeker ten laste van de Staat een schadevergoeding toe tot een bedrag van in totaal

€ 47.880,-- (ZEVENENVEERTIGDUIZEND ACHTHONDERDTACHTIG EURO).

Wijst af het meer of anders verzochte.

Wijst het verzoek ex artikel 591a van het Wetboek van Strafvordering toe en kent aan de verzoeker ten laste van de Staat een schadevergoeding toe tot een bedrag van in totaal

€ 550,-- (VIJFHONDERDVIJFTIG EURO).

Raadsheer weg uit protest

Camil Driessen

depers.nl

Burgers staan in hun hemd bij rechtszaken tegen de overheid. Raadsheer Tak kan het niet meer aanzien en stapt op uit de Centrale Raad van Beroep.

Jaren en jaren streed hij voor de rechtsbescherming van burgers die onverhoopt in een proces tegenover de overheid komen te staan. Maar vanaf nu niet meer met een hamer in de hand. Raadsheer en emeritus hoogleraar Staats- en Bestuursrecht Twan Tak heeft deze week zijn ontslag ingediend bij de Centrale Raad van Beroep: de hoogste Nederlandse bestuursrechter bij geschillen op het terrein van de sociale zekerheid en in ambtenarenzaken.

Met zijn 27 jaar ervaring was hij er een van de oudste nog dienende raadsheren. In zijn ontslagbrief schrijft Tak: 'De veelgeprezen rechterlijke blinddoek dient in de huidige bestuursrechtspraak blijkbaar nog alleen om de rechtzoekenden aan het rechterlijk oog te onttrekken.' De burger en de rechtvaardigheid die hij zoekt zijn ingewisseld voor onder meer algemeen belang, efficiency en kostendekkendheid.

Sinds de Algemene wet bestuursrecht in 1994 werd ingevoerd is de rechtspraak van de Raad veranderd, afgedwaald van hoe die ooit bedoeld was. 'Rechtspraak is rechtdoen in het concrete geval. Rekening houden met de mens en de feiten waarin die terecht is gekomen, niet een doffe algemene norm toepassen', zegt Tak telefonisch.

Alarmerend

Tak hekelt de onpersoonlijke 'formulierencontrole' die inmiddels ook tot de Centrale Raad van Beroep is doorgedrongen. Die Raad heeft zich moeten voegen in het spoor dat de door Tak fel bekritiseerde Raad van State heeft uitgezet.

Juist vanwege zijn kritiek op de Raad van State is de hoogleraar en raadsheer nooit populair geweest in Haagse regenteske kringen. Met zijn magnum opus Het Nederlandse bestuursprocesrecht in theorie en praktijk uit 2002 deed hij het nodige stof opwaaien. Zijn conclusie dat het systeem van rechtsbescherming van de burger tegen de overheid alarmerende vormen heeft aangenomen, werd na Kamervragen weggewuifd door premier Balkenende en ministers Donner en Remkes.

De bevindingen van de professor zouden niet 'op gedegen wetenschappelijk onderzoek berusten, maar op impressies'. Tak diende een klacht in bij de Ombudsman wegens misleiding van de Tweede Kamer. Hij won, de klacht werd gegrond verklaard.

Tak zegt zijn besluit 'met veel pijn en tegenzin' te hebben genomen. De druppel die de emmer deed overlopen was de vierde druk van zijn boek waarin hij constateert dat de rechtspositie van burgers nog slechter is geworden. 'Ik moest mezelf de vraag stellen of ik het nog wel kon verantwoorden om hier deel van uit te blijven maken.'

Raadsheer Centrale Raad van Beroep stapt op uit protest

Burgers staan in hun hemd bij rechtszaken tegen de overheid. Raadsheer prof.mr. Tak kan het niet meer aanzien en stapt op uit de Centrale Raad van Beroep. Met zijn 27 jaar ervaring was hij er een van de langst zittende rechters.

- Raadsheer weg uit protest (De Pers)
- Bestuursrechter protesteert tegen bestuursrecht (Weblog Publiekrecht & Politiek)
- Ontslagbrief Twan Tak (Mr. Online)
- Raadsheer uit forse kritiek op rechtspraak (Mr. Online)

Bron: recht.nl

09-09-2011

Prof. mr. A.Q.C. Tak
Em. hoogleraar Staatsrecht en Bestuursrecht
Universiteit van Maastricht
Adviseur bestuursjuridische aangelegenheden

Aantekenen

Humcovenderveld 2
6231 HW Meerssen

Telefoon 043-3581006 (zakelijk)
Telefoon 043-3581008 (privé)
www.Tak-Teunissen.nl

Meerssen,

9 september '11

Gerechtsbestuur Centrale Raad van Beroep
Postbus 16002
3500 DA Utrecht

Onderwerp: Open brief

Geachte collegae van de Raad,

Zoals u weet heb ik als plaatsvervangend lid de Raad sinds 1983 mogen dienen, en ben daarmee één van de oudste nog dienende Raadsheren (zo niet de oudste). Het is dan ook met grote tegenzin dat ik mij thans genoodzaakt zie het volgende onder uw aandacht te brengen.

Sinds de invoering van de Algemene wet bestuursrecht is de rechtspraak van de Raad onmiskenbaar veranderd. Na de sociale-zekerheidsrechtspraak heeft ook de ambtenarenrechtspraak zich moeten voegen in het spoor dat sindsdien wordt uitgezet door de Raad van State. Ook daar is niet langer object van berechting de rechtspositie van de justitiabele die zich om bescherming wendt tot de Raad. Dat object is thans enkel een overheidsformulier dat bekend staat als 'besluit'. Dit besluit wordt in de rechtspraktijk slechts gecontroleerd, getoetst op zijn regel-matigheid, met maximale mogelijkheden voor het bestuursorgaan tot herstel van onvolkomenheden. De veelgeprezen rechterlijke blinddoek dient in de huidige bestuursrechtspraak blijkbaar nog alleen om de rechtzoekenden aan het rechterlijk oog te onttrekken. De burger die de zaak aanhangig maakt is niet langer in beeld; het 'suum cuique tribuere', de individuele rechtvaardigheid, is ingewisseld voor (vermeend) algemeen belang, efficiëncy, kostendekkendheid en gelijkschakeling.

Onder deze omstandigheden meen ik een functioneren bij de Raad niet langer in overeenstemming te kunnen brengen met mijn persoonlijk geweten, ook al laat ik daarbij nog altijd het wetenschappelijk belang wegen dat gemoeid is met interne praktijkkennis van de Nederlandse rechtsbedeling.

Ik moet u dan ook verzoeken mij met onmiddellijke ingang ontslag te verlenen uit mijn functie.

Het spijt mij, dat een verband van meer dan een kwart eeuw aldus moet eindigen. Mijn gedachten gaan daarbij met zekere weemoed uit aan de oud-collegae uit de tijden van 'Schipper, Kloos en Boesjes', met wie ik het steeds een eer heb gevonden te mogen samenwerken.

Hoogachtend,

Prof. mr. A.Q.C. Tak

Bezuinigingen op gefinancierde rechtsbijstand

In 2013 vond in Nederland een staking plaats tegen de bezuinigingen op de gefinancierde rechtsbijstand door advocaten. In Den Haag kwamen ze bijeen om de rechtsbijstand ten grave te dragen. SP-leider Emile Roemer en SP-Kamerlid Jan de Wit waren daarbij aanwezig. De Wit: 'Deze regering gooit onze rechtsstaat in de uitverkoop. Als alleen rijken hun recht kunnen halen heet dat gewoon klassenjustitie.'

Bron: sp.nl
2013

Klassenjustitie

SP-programma de verkiezingen van 15 maart 2017 “Pak De Macht” het onderwerp
“Toegankelijk recht zonder klassenjustitie”uitgelicht.

9 TOEGANKELIJK RECHT ZONDER KLASSENJUSTITIE

Waarom is het onbetaalbaar geworden om je recht te halen? Hoe kan het dat zoveel strafzaken op de plank blijven liggen? Waarom worden 'gewone' criminelen volwaardig gestraft, maar komen veel witteboorden-criminelen weg met een schikking?

1 KLASSENJUSTITIE WORDT BESTREDEN

We verbeteren de toegang tot het recht, om klassenjustitie te voorkomen. De griffierechten gaan omlaag, de inkomensgrenzen voor gesubsidieerde rechtsbijstand worden verruimd en de vergoedingen voor sociaal advocaten worden verhoogd. Misdaad mag niet lonen, daarom gaan we meer geld afpakken van veroordeelde criminelen. We verbeteren de samenwerking tussen politie, Openbaar Ministerie en belastingdienst om crimineel geld op te sporen en af te nemen. Met witteboordencriminelen wordt niet geschikt, deze criminelen gaan we financieel plukken en hard straffen.

- 2 Er komt meer capaciteit bij de politie en het Openbaar Ministerie (OM) om aangiften in behandeling te nemen en onderzoeken af te ronden. Voor ingewikkelde zaken, zoals kinderporno, cybercrime, fraude, milieudelicten, mensenhandel en zedendelicten, krijgen politie, OM en rechters meer mensen.
- 3 Wachttijden bij het Openbaar Ministerie en het Nederlands Forensisch Instituut moeten voorkomen worden. Daarom gaan we extra investeren om de kwaliteit van het opsporingswerk te garanderen.
- 4 In de rechtspraak moet meer worden geïnvesteerd om kwaliteit te kunnen blijven leveren en de digitalisering in goede banen te leiden. Om de werkdruk bij de zittende mensen te verlagen worden extra rechters aangesteld. De rechtspraak moet zo dicht mogelijk kunnen plaatsvinden bij de plek waar mensen wonen, bijvoorbeeld door spreekuur te houden in de buurt, zodat laagdrempelig, snel en goedkoop een probleem kan worden opgelost.
- 5 Alternatieven voor traditionele procedures bij rechtbanken, zoals mediation, het Juridisch Loket en de Geschillencommissies voor consumentenzaken, gaan we ondersteunen.
- 6 Justitiële dwalingen moeten gemakkelijker worden hersteld. We willen een fonds om opnieuw onderzoek te kunnen doen bij twijfelachtige veroordelingen.
- 7 We moeten zuinig zijn op de juridische beroepen. Betrouwbare advocaten, notarissen en gerechts-deurwaarders dragen bij aan een betrouwbare rechtsstaat. Niet-integer gedrag in de beroeps-uitoefening of in relatie tot de beroepsuitoefening wordt direct aangepakt.
- 8 Sport moet integer zijn. Fraude, corruptie, doping, matchfixing en agressie in de sport zullen daarom krachtig worden bestreden.
- 9 Dierenmishandeling wordt aangepakt en harder bestraft. De kennis en de capaciteit bij toezichthouders wordt uitgebreid. Dierenbeulen krijgen een verbod om dieren te houden.
- 10 Het ministerie van Veiligheid en Justitie wordt gesplitst. Handhaving van de openbare orde en andere politietaken worden ondergebracht bij Binnenlandse Zaken. De rechtspraak is een onafhankelijke staatsmacht en krijgt daarom een aparte begroting. De rechtsprekende taak wordt weggehaald bij de Raad van State, de bestuursrechtspraak wordt in het geheel ondergebracht bij de gewone rechtelijke macht.

- 11 We zijn voor meer internationale justitiesamenwerking en samenwerking op het gebied van criminaliteitsbestrijding. Opsporingsdiensten en inlichtingendiensten moeten effectiever samenwerken in de strijd tegen terrorisme en andere vormen van georganiseerde misdaad. Een Europees Openbaar Ministerie wijzen we echter af, onderzoek en vervolging van onze burgers blijft een nationale aan gelegenheid.
- 12 Fraudeurs hebben nog te vaak vrij spel. Fraude kost de maatschappij elk jaar ongeveer acht miljard euro. Daarom komt er een Nationale Fraudeautoriteit, om gecoördineerd fraude aan te pakken, maar vooral ook om fraude te voorkomen. We willen niet dat er schikkingen worden getroffen, maar dat fraudeurs worden gestraft.

Donner vicepresident Raad van State

Foto: ANP

DEN HAAG – Minister Piet Hein Donner (Binnenlandse Zaken) stapt over naar de Raad van State om daar Herman Tjeenk Willink op te volgen als vicepresident. De ministerraad heeft de voordracht tot benoeming vrijdag officieel afgerond.

h.bluemink Herman Bluemink 16-12-2011,

CDA-gedeputeerde in Zuid-Holland Liesbeth Spies volgt Donner op als minister van Binnenlandse Zaken. Spies is inmiddels langsgeweest bij de koningin op paleis Huis ten Bosch.

Schipholbrand

Tjeenk Willink was sinds 1997 vicepresident van de Raad van State, het belangrijkste adviesorgaan van het kabinet. Donner was van juli 2002 tot 21 september 2006 minister van Justitie in drie kabinetten onder leiding van CDA-premier Jan Peter Balkenende. Donner trad in 2006 af vanwege de Schipholbrand. In het vierde kabinet-Balkenende was hij minister van Sociale Zaken. Vorig jaar oktober nam Donner zitting in het minderheidskabinet van VVD en CDA als minister van Binnenlandse Zaken.

Exterieur van het ministerie van Veiligheid en Justitie. © ANP

Justitiemedewerkers durven angstcultuur niet te bespreken

Veiligheid en Justitie wil de angstcultuur op de werkvloer bespreekbaar maken, maar stuit op een probleem: de ambtenaren durven niet.

Koen Voskuil 08-04-2017

Er heerst een angst- en een afrekencultuur op het bestuursdepartement van Veiligheid en Justitie, bleek uit een in januari gepubliceerd tevredenheidsonderzoek onder ruim 1.300 medewerkers. Geen wonder dat Secretaris-Generaal Siebe Riedstra die cultuur met bespreksessies, procesbegeleiders en clusterplannen te lijf wil gaan.

Maar echt voorspoedig gaat het verbetertraject niet. De ondernemingsraad heeft Riedstra gewaarschuwd dat ambtenaren van Veiligheid en Justitie niet vrijuit durven te praten tijdens de bespreksessies. Dat blijkt uit een interne notitie, in handen van deze krant.

Volgens Riedstra hekelt de ondernemingsraad van het bestuursdepartement de manier waarop leidinggevendenden de gesprekken leiden: „De medewerker moet zich veilig voelen in de relatie met zijn collega's en leiding. (...) De GOR (groepsondernemingsraad) heeft signalen ontvangen dat dit open gesprek niet altijd kan plaatsvinden.”

Uit het tevredenheidsonderzoek bleek dat bijna één op de vier ambtenaren van Veiligheid en Justitie van plan zijn op te stappen, [zo onthulde deze krant eerder](#). Medewerkers klagen ondermeer over een hoge werkdruk. „Werk blijft komen, weigeren wordt niet geaccepteerd en extra formatieplaatsen zijn onbespreekbaar.”

Veiligheid en Justitie noemde de resultaten van het onderzoek 'zorgelijk'.

Fred Teeven Raad van State

Zoals destijds in 2006 met Donner die aftrad wegens de Schipholbrand. Fred Teeven te nauw bij de bonnetjesaffaire betrokken toch voorgedragen als lid van de Raad van State, betuigt geen respect voor de burger, en is tevens het bewijs voor vriendjespolitiek

Fred Teeven voorgedragen als lid van Raad van State

Foto: Fred Teeven ANP

ad.nl

Redactie, 11-02-2017

Tweede Kamerlid en oud-staatssecretaris van Veiligheid en Justitie Fred Teeven (VVD) is voorgedragen om in dienst te treden bij de Raad van State. Dat meldt NRC.

Oud-staatssecretaris Fred Teeven heeft zich teruggetrokken voor een benoeming bij de Raad van State. Dat bevestigen Haagse bronnen na berichtgeving door het AD. In februari ontstond politieke ophef over de mogelijke voordracht van Teeven.

nos.nl

1 juli, 2017

LEIDRAAD
ONPARTIJDIGHEID EN NEVENFUNCTIES
IN DE RECHTSPRAAK

JANUARI 2014

LEIDRAAD
ONPARTIJDIGHEID EN NEVENFUNCTIES
IN DE RECHTSPRAAK

JANUARI 2014

Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak

Systeemwaarborgen voor de kernwaarden van de rechtspraak

mr.dr.M.L. van Emmerik, mr. J.P. Loof, mr. Y.E. Schuurmans

2014

De Rechtspraak, Raad voor de Rechtspraak

